

רע"פ 6/15 - גולן ברזובסקי נ' מדינת ישראל

רע"פ 6/15 - גולן ברזובסקי נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 6/15

גולן ברזובסקי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[01.01.2015]

כבוד השופט ח' מלצר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטים: א' טל (נשיא), א' מקובר, ד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 23.11.2014 ב-ע"פ 28079-08-14; בקשת עיכוב ביצוע עונש עבודות שירות מתאריך 01.01.2015

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז (כב' השופטים: א' טל (נשיא), א' מקובר, ד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 23.11.2014 ב-ע"פ 28079-08-14, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופטת ע' רון (סג"ן)) ב-ת"פ 19458-04-11, ובצידה בקשה לעיכוב עונש עבודות השירות שהושת על המבקש.

2. לא ראיתי להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע. פסק הדין מושא הבקשה ניתן עוד בתאריך 23.11.2014, ובו נקבע כי המבקש יתייצב לביצוע עבודות השירות שהושתו עליו בתאריך 04.01.2015, הוא יום ראשון הקרוב. בקשת רשות הערעור ובקשת עיכוב הביצוע שבפני הוגשו לבית משפט זה רק היום, יום חמישי, 01.01.2015. המבקש לא הבהיר במסגרת בקשת עיכוב הביצוע מדוע היא הוגשה רק בשלב זה, שלושה ימים לפני מועד ההתייצבות לריצוי העונש שהושת עליו. מכאן, שאינני רואה מקום לעיכוב ביצוע עבודות השירות שהושתו על המבקש רק משום שהגיש את בקשתו "בדקה התשעים" (השוו: בשג"ץ 7002/14 ריבקין נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דן (21.10.2014); רע"פ 6721/14 פלוני נ' מדינת ישראל (7.10.2014); רע"פ 1314/14 אקריס נ' מדינת ישראל (20.2.2014)).

3. זאת ועוד, אף לא עלה בידי המבקש להצביע על טעמים המצדיקים מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", ומשכך נחה דעתי כי יש לדחות גם את בקשתו הנוגעת לעניין זה.

4. על פי הנטען בכתב האישום המתוקן שהוגש כנגד המבקש, בתאריך 11.02.2010 הגיע המתלון, אשר הינו מעקל הוצאה לפועל מטעם בית המשפט, יחד עם אחיו כדי לבצע צו עיקול מלשכת ההוצאה לפועל (להלן: הצו). במסגרת תפקידו, נאלץ המתלון לפרוץ את שער הכניסה לבית החייב שנגדו הוצא צו העיקול, וזאת לצורך מימוש הצו. על פי פסק דינו של בית המשפט השלום, משזיהתה אשתו של החייב, אשר נכחה בבית בעת הפריצה, כי המתלון ואחיו מנסים לחדור לביתה - טלפנה לאימה, והיא הזעיקה מיד את בנה (גיסו של החייב), הוא המבקש בהליך זה. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, המבקש הגיע ברכבו מיד ובסמוך לבית החייב. משהגיע, הובהר לו על ידי המתלון כי יש בידו צו חוקי ועליו לבצעו. בתגובה לכך, לפי האמור בכתב האישום המתוקן, המבקש נכנס לרכבו, נהג במהירות לכיוון המתלון תוך שהוא עולה על המדרכה, עד שפגע במתלון ובשער הכניסה.
5. נוכח המעשים הנ"ל, המבקש הואשם והורשע בעבירות הבאות: תקיפת עובד ציבור (עבירה לפי סעיף 392א(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), היזק לרכוש במזיד (עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין), הכשלת עיקול (עבירה לפי סעיף 264 לחוק העונשין), מעשה פזיזות או רשלנות (עבירה לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין). בגין עבירות אלה נגזרו על המבקש העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, וכן 6 חודשי מאסר על תנאי (כשהתנאי הוא שבמשך תקופה של שלוש שנים לא יעבור המבקש עבירה כלשהי שעניינה אלימות, או כל אחת מהעבירות בהן הורשע). ועוד, חויב המבקש בתשלום פיצויים למתלון שהותקף בסכום של 1,500 ש"ח. טענות המבקש
6. במסגרת בקשת רשות הערעור המבקש מעלה שתי טענות מרכזיות: ראשית, המבקש טוען כאן לראשונה כי מפסק דינם של הערכאות קמא עולה שאלה עקרונית בנוגע לחוסר הבהירות שנוצר לאור קיומן של שתי הוראות חוק הנוגעות לפריצת חצרים לצורך מימוש חוב מס: תקנה 45א(א) לתקנות ההוצאה לפועל, תש"ם-1979, ותקנה 22 לתקנות המסים (גביה), תשל"ד-1974, משום שאחת מההוראות דורשת נוכחות של שוטר בעת הפריצה, בעוד השנייה איננה כוללת דרישה שכזו. שנית, המבקש משיג על כך שהערכאות קמא דחו את טענתו בנוגע לטעות במצב הדברים (סעיף 34יח לחוק העונשין), אשר בשילוב עם הגנת בית מגורים (סעיף 134 לחוק העונשין) - מצדיקה הפטרתו מכל אחריות פלילית. לטענתו, בעת האירוע הוא לא הבין שמדובר במעקל הוצאה לפועל, אלא סבר, בטעות, כי המתלון (ואחיו) הוא פורץ ועל כן פעל לחסום את חדירתו של המתלון באמצעות רכבו. דיון והכרעה
7. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תוענק רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

8. בקשת רשות הערעור שלפני איננה עומדת באמות המידה הנ"ל. על אף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, ברי כי לא כך הדבר. ראשית אציין כי ראוי לדחות את טענתו של המבקש בנוגע ליחס שבין הוראות החוק הנ"ל, שכן טענה זו הועלתה לראשונה רק במסגרת הבקשה שלפני (השוו: רע"פ 9290/11 גולדברג נ' מדינת ישראל (03.04.2012)). יתר על כן, אפילו נאמר כי קיימת אי בהירות בין ההוראות, ואף כי היה דרוש ליווי של שוטר בעת האירוע, אין בכך כדי להצדיק את פעולות התקיפה שביצע המבקש, שכן על פי הממצאים העובדתיים שנקבעו על ידי הערכאות דלמטה, המתלונן הזדהה כמעקל הוצאה לפועל, וממילא ברי כי לא היה מדובר בפורץ שהדיפתו נדרשה. כך גם אינני סבור כי יש בטענתו השניה של המבקש שאלה משפטית רחבה, שכן במסגרת טענה זו תוקף המבקש את קביעות בתי המשפט קמא לגבי מצבו התודעתי בעת האירוע, ומובן כי ממצא זה איננו חורג מעניינו הפרטי. למעלה מן הנדרש אציין כי אף בבחינת גופם של דברים, אינני רואה להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד. טענתו של המבקש ביחס למצבו התודעתי נוגעת לממצא עובדתי, אשר נקבע על ידי הערכאה הדיונית לאחר שהתרשמה באופן ישיר מהמבקש במהלך עדותו וקבעה כי גרסתו איננה מהימנה. כידוע, ערכאת ערעור איננה נוטה להתערב בממצאים שכאלה, למעט במקרים חריגים (ראו, למשל: ע"פ 5529/12 אוהב ציון נ' מדינת ישראל, פסקה 34 לפסק דינה של השופטת א' חיות (9.11.2014)), קל וחומר כאשר מדובר בערעור שני (ראו: רע"פ 9480/12 אברמוביץ נ' מדינת ישראל (8.1.2013); רע"פ 9273/12 לגו נ' מדינת ישראל (26.12.2012)). לא עלה בידי המבקש להראות כי מדובר באחד מהחריגים המצדיקים את התערבותו באשר למצבו התודעתי במועד האירוע, ולכן מקובלת עלי קביעתו של בית משפט השלום בעניין זה, שאף אושרה במסגרת פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, לפיה המבקש היה מודע כי המתלונן הינו מעקל הוצאה לפועל.

10. נוכח האמור לעיל - בקשת רשות הערעור ובקשת עיכוב הביצוע נידחות. המבקש יתייצב לריצוי ביצוע עבודות השירות בהתאם להוראות בית המשפט המחוזי הנכבד. ניתנה היום, י' בטבת התשע"ה (1.1.2015).